

Чл. 311. За двѣ или повече подсѫдими лица по едно и сѫщо дѣло може да бѫде единъ общъ защитникъ само тогава, когато сѫществото на защитата на единого отъ тѣхъ не противорѣчи на защитата на другий. Въ противенъ случай, за всѣко подсѫдимо лице трѣбва да има особенъ защитникъ.

Чл. 312. Подсѫдимитѣ не се лишаватъ отъ правото да промѣняватъ, съ знанието на прѣдсѣдателя, избранитѣ отъ тѣхъ защитници, или да молятъ за промѣняването на назначенитѣ отъ сѫда защитници.

Чл. 313. Наедно съ распореждането да се допустнатъ защитниците да испълнятъ обязанноститѣ си, прѣдсѣдателтъ на сѫдътъ имъ дозволява да се срѣщатъ на самъ съ подсѫдимитѣ, които се държатъ подъ стража.

Чл. 314. Подсѫдимий и защитникътъ му, а тѣй сѫщо граждански ищецъ и частни обвинителъ или тѣхнитѣ повѣренници, иматъ право въ всѣко врѣме, на всѣкаждѣ, гдѣто засѣдава сѫдътъ, да разглѣждатъ въ канцеларията на сѫдътъ първообразното дѣло и да извлечатъ изъ него всичкитѣ свѣдѣния, които имъ сѫ потребни, въ присъствието и подъ надзора на секретаря.

Чл. 315. На прокурора не може да се откаже призоваванието на свидѣтелитѣ, които сѫ показани отъ него въ обвинителниятѣ актъ или въ особенно исканіе, направено до прѣдсѣдателя на сѫда, въ врѣмето, когато се правятъ приготовителнитѣ распореждания отъ сѫда.

Чл. 316. Призоваванието на свидѣтели по молбата на другитѣ участвующи въ дѣлото лица, става само тогава, когато отъ сѫда е признато, че тѣхнитѣ показания се отнасятъ до обстоятелства, които могатъ да иматъ сѫществено значение за разяснение на дѣлото.